

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Josefa Baxy a soudkyně Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **J. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2019, č. j. OAM-911/ZA-ZA11-P17-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2019, č. j. 1 Az 17/2019 - 24,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (stěžovatel) napadl kasační stížností usnesení Městského soudu v Praze, kterým mu nebyl ustanoven právní zástupce. Kasační stížnost byla odeslána prostřednictvím držitele poštovní licence dne 29. 5. 2019. Stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že mu bylo dané usnesení doručeno dne 16. 5. 2019. Z doručky založené ve spise městského soudu však vyplývá, že stěžovateli bylo usnesení doručeno dne 11. 5. 2019. Stěžovatelova totožnost byla dle doručky ověřena dle občanského průkazu a stěžovatel stvrdil převzetí zásilky svým podpisem.

[2] Vzhledem k uvedené nejasnosti, která má zásadní vliv na otázku včasnosti podané kasační stížnosti, zaslal Nejvyšší správní soud stěžovateli přípis, ve kterém ho vyzval, aby se k této skutečnosti vyjádřil, a to ve lhůtě 1 týdne od doručení přípisu. Přípis byl stěžovateli doručen dne 26. 6. 2019, ten na něj však nereagoval.

[3] Z uvedeného důvodu považoval Nejvyšší správní soud za den doručení napadeného usnesení, od kterého se odvíjí lhůta pro podání kasační stížnosti, sobotu 11. 5. 2019.

[4] Dle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým

označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle § 40 odst. 3 s. ř. s. případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

[5] V nyní projednávané věci připadl konec lhůty na sobotu 25. 5. 2019, poslední den lhůty pro podání kasační stížnosti se proto posunul na pondělí 27. 5. 2019. Stěžovatel podal kasační stížnost k poštovní přepravě dne 29. 5. 2019. Kasační stížnost je tedy opožděná. Nejvyšší správní soud proto podle § 120 ve spojení s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. července 2019

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu